

Homilie Mons. Jana Baxanta, litoměřického biskupa

Jáhenské svěcení 14. 7. 2012, katedrála sv. Štěpána, Litoměřice

Moji drazí, Pavle a Josefe,

za malou chvíli se stanete jáhny Kristovy církve nikoliv jen proto, že jste dobrovolně a veřejně projevíli svou vůli vstoupit na první stupeň kněžství, ale především proto, že vás Bůh vyvolil a vaši právoplatní představení z míst vaší formace vás k jáhenskému svěcení doporučili. Všichni se s vámi radujeme a tyto šťastné, a ve vašem životě jistě zlomové okamžiky, vám oběma ze srdce přejeme. Čím je přijetí jáhenského svěcení výjimečné? Dovolte, abych v první řadě vám a všem nám, zde přítomným, připomněl alespoň tři, dle mého úsudku, krásné rysy jáhenství.

1.

Stanete se služebníky Kristova společenství – Jeho církve. Spolehlivými, důslednými a současně radostnými Ježíšovými služebníky se nemohou stát ti, kteří by Pána Ježíše neměli rádi a kteří by se nechtěli ztotožnit s Jeho úmysly. Úmyslem Kristovým je: žít ve své církvi s námi, chránit ji, tedy chránit nás, a dát ji, opět nám, perspektivu věčného života. Mějte, milí budoucí jáhni Pavle a Josefe, na mysli přesně totéž: žijte v církvi jako doma, mějte v ní svou domácnost a vynasnažte se, aby i druzí, vaši blízcí tam nalézali to samé: svůj domov. Postavte se vždy, ať je to vhod či nevhod, za čest a práva církve, domova svého i druhých. A pamatujte, že v církvi a s církví bezpečně dojdete vy i všichni ostatní věčného cíle, nebeského domova.

2.

Jáhnové jako služebníci nikdy nemohou být služebnice a poskoky kdekoho. Služebníci Kristovi ve své službě církvi neztrácejí lidskou důstojnost, ba tím spíše právě jako služebníci jsou Kristem obdarováni elitním postavením mezi lidmi. Jejich rozhodný postoj je jen stěží napodobitelný a nahraditelný někým jiným: být v pravou chvíli osobně k dispozici. A to bez výhrad, pozdržení, výmluv či omluv.

3.

Zdatní služebníci církve položili ruku na pluh a neotáčejí se zpět. Tím jsou v církvi i ve světě důvěryhodnými a stávají se skutečnými osobnostmi. I kdyby vás, moji milí Pavle a Josefe, kdykoliv příště napadlo cokoli z toho, co jste kvůli službě Kristu opustili, čeho jste se pro Něho vzdali, a snad by vám to přišlo líto, protože zůstáváte lidmi a takové myšlenky nás lidi někdy potkávají, nezapomeňte, že to, co zůstalo s vašim vědomím za vámi a bylo přikryto minulostí, se nikdy nedá srovnat s tím, co je a bude před vámi: laskavá, i když někdy velmi vážná, ale přece tvář Kristova, tvář Spasitele vašeho, našeho i všech lidí.